

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6618/2024
27.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лепојко Митровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Трећег основног суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 29610/21 од 26.10.2023. године у седници одржаној 27.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 29610/21 од 26.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 42622/20 од 21.04.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му на име дуга за трошкове кривичног поступка у предмету Трећег основног суда у Београду 2К 21650/10 исплати 135.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.03.2018. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му на име дуга за трошкове кривичног поступка у предмету Трећег основног суда у Београду 2К 21650/10 исплати преко досуђеног у ставу првом изреке пресуде износ од још 500,00 динара са законском затезном каматом од 06.03.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 127.250,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 29610/21 од 26.10.2023. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, па је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је обавезана тужена да му на име дуга исплати износ од 135.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.03.2018. године до исплате. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, па је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.000,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредби парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 407. став 3. и став 4. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), којим је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суду преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Међутим, када се ради о поступку у споровима мале вредности ту је прописан посебан поступак (члан 467. до 479. у Глави XXXIII ЗПП), тако да ако у одредбама те главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона (члан 467).

Споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1. ЗПП) и у таквим споровима ревизија против одлуке другостепеног суда није дозвољена (члан 479. став 6. ЗПП).

Тужбу ради накнаде имовинске штете, тужилац је поднео 06.03.2018. године, а вредност предмета спора је 135.000,00 динара како је то тужилац навео у поднеску од 16.11.2020. године којим је уредио тужбу.

С обзиром на то да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП. Преиначење одлуке није од утицаја на одлучивање у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, имајући у виду да је у спору мале вредности, посебном одредбом закона (479. став 6. ЗПП) искључено право на изјављивање ревизије, па посебно правило искључује примену општег правила.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**